

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod Deus cum sit simplex tamen multiplex dicitur. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Exiguaparticula corporis, & sentiat anima, quavis non fiat in toto corpore, illa tamē tota sentit, quia totam non latet. Sed tamē nec in ipsa tota anima vera simplicitas est. Cum n. aliud sit artificiosum esse, aliud inertē, aliud acutū, aliud memorē, aliud cupiditas, aliud timor, aliud letitia, aliud tristitia: possintq; hæc & alia huiusmodi innumera-bilia in animæ inveni natura, & alia sine aliis, & alia magis alia min⁹: manifestum est nō simplici, sed multiplicem esse naturā. nihil n. simplex mutabile est: omnis autē creatura mutabilis est: nulla ergo creatura vere simplex est. De⁹ vero et si multiplex dicatur, verē tamē & sūmē simplex est, dicitur n. magnus, bon⁹, sapiēs, beatus, verus, & quicquid aliud non indigne dici videtur: sed eadē magnitudo eius est quæ sapiētia, Non n. mole magn⁹ est, sed virtute, & eadem bonitas eius est, quæ sapiētia, & magnitudo & veritas; & nō est ibi aliud ipsum beatum esse, & aliud magnum, aut sapientem, aut verum aut bonum esse, aut omnino esse.

Cap. 7. eiusdem l. continuo.

Quomodo Deus simplex est.

Qualiter Deus cum sit simplex, multiplex tamen dicatur.

E

Hic diligenter notandū est cum dicat Aug. solū Deū vere simplici esse, cur dicat eundē multipliciter dici? Sed hoc nō, ppter diversitatem accidētium vel partium dicit, sed propter diversitatē ac multitudinem nominū quæ de Deo dicuntur: quæ licet multiplicia sint, vnum tamē significant, scilicet diuinā naturam. Hæc n. non ita accipiuntur, cum de illa incommutabili æternaq; substantia incomparabiliter simpliciore quā est humanus animus, dicuntur, quemadmodum cum de creaturis dicuntur. Vnde Aug. Li. 6. de Trin. Deo, inquit, est hoc esse, quod est fortem esse, vel sapiētem esse, vel iustum esse, & si quid de illa simplici multiplicitate, vel multiplici simplicitate dixeris, quo substantia eius significetur: Humano autē animo nō est hoc

Cap. 4.

Ibidem paulo inferius.

D 2 esse

Cap. i. in
fine.

esse, quod est fortem esse, aut prudentem aut iustum, potest enim esse animus, & nullam istarum habere virtutum.

Tanta est Dei simplicitas, quod nulli predicamentorum subiicitur.

QVOD autē in natura diuina nulla sit accidentiū diuersitas, nullaq; penitus mutabilitas, sed perfecta simplicitas, ostendit Augustin. in quinto de Trinitate dicēs, Intelligamus Deum, quantum possumus, sine qualitate bonū, sine quantitate magnū, sine indigentia creatorē, sine situ præsentē, sine habitu omnia continentem, sine loco ubiq; totū, sine tempore sempiternū, sine vlla sui mutatione mutabilia facientem, nihilq; patientem, quisquis Deū ita cogitat, & si nondū potest omnino inuenire quid sit ipse, pie tamen caueat, quantum potest aliquid de illo sentire, quod nō sit. Ecce si subtiliter intendas, ex his atq; prædictis aperitur, illa prædicamenta artis dialecticæ Dei naturæ minime cōuenire, quæ nullis est subiecta accidentibus.

Quod Deus non proprie, siue abusive dicatur substantia.

Cap. 4. in
fine.

Cap. 5. eiusdem
canonici.

Ibidem paulo
inferius.

Ibidem paulo
inferius.

VNDE nec proprie dicitur substantia, vt Aug. ostendit in lib. vii de Trin. Sicut ab eo quod est esse appellatur essentia, ita ab eo quod est subsistere, substantiā dicimus: si tamen indignum est, vt Deus dicatur subsistere. Hoc enim de his rebus recte intelligitur, in quibus vt subiectis, sūt ea quæ in aliquo subiecto esse dicuntur: sicut in corpore color, aut forma. Corpus subsistit: & ideo substantia est. Res ergo mutabiles neque simplices, proprie dicuntur substantiæ. Deus autem si subsistit, vt substantia proprie dici possit, inest in eo aliquid tanquam in subiecto: & nō est simplex. Nefas est autē dicere vt subsistat Deus & subsit bonitati suæ: atq; illa bonitas non substantia sit, vel potius essentia, neque ipse Deus sit bonitas sua, sed in illo sit tanquam in subiecto. Vnde manifestum